

Socialudvalget
SOU alm. del – Svar på spm. 10
Offentlig

Folketingets Socialudvalg

MODTAGET

19 OKT. 2004 14⁵⁰

Den Centrale Indlevering

Dato: 18 OKT. 2004

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

MHE/ J.nr. 226-820

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 7. september 2004 følger hermed – i 2⁵ eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 208 (Alm. del – bilag 867).

Spørgsmål nr. 208:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 18. august 2004 fra Teddy Pedersen vedrørende Tårnbys behandling af demente, jf. alm. del - bilag 865.”

Svar:

Brevet omhandler en søns oplevelser omkring håndteringen af sin demente mors sygehusindlæggelse og visitation til en plejebolig.

Det er naturligvis uacceptabelt, hvis den demente og de pårørende, som står midt i en svær situation, oplever at være katebold mellem forskellige myndigheder. Den demente og de pårørende skal være i centrum for en sammenhængende indsats.

Ansvarsfordelingen for demensindsatsen mellem det sundhedsfaglige og det sociale område er lovgivningsmæssigt klart defineret. Men der er ingen tvivl om, at den gode og sammenhængende hjælp på demensområdet er afhængig af, at samarbejdet og koordineringen mellem de mange parter på området fungerer.

Det er kommunens ansvar at etablere det antal ældre- og plejeboliger til de ældre, der vurderes at være behov for. Det kommunale selvstyre giver plads til, at kommunerne kan fastsætte serviceniveauet ud fra lokalpolitiske overvejelser. Vurderingen af behovet for ældre- og plejeboliger er således forskellig fra kommune til kommune, alt efter hvordan kommunerne fastsætter deres serviceniveau.

Når ældre skal indstilles til en plejebolig, må det derfor baseres på en visitation, som kommunen foretager. Visitationen skal ske på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkeltes behov og skal samtidig afspejle de politiske beslutninger, der er truffet om serviceniveauet i ældreplejen.

Ældre, der er visiteret til en ældre-/plejebolig, har siden 1. juli 2002 haft ret til frit valg inden for og på tværs af kommunegrænserne. Hvis den ældre ønsker at flytte til en plejebolig i en anden kommune, hvor fx en pårørende bor, skal den pågældende være visiteret i såvel fraflytnings- og tilflytningskommunen.

En midlertidig aflastningsplads kan være et godt tilbud til hjemmeboende demente, som bl.a. kan forebygge, at den raske ægtefælle bliver nedslidt for hurtigt. Men en midlertidig plads bør ikke være et længerevarende alternativ til en permanent plejebolig for den demente. Kommunerne bør prioritere at give demente, der ikke er i stand til at klare sig selv hjemme, en plads i en plejebolig relativt hurtigt.

Afslutningsvist kan jeg oplyse, at jeg har bedt Tårnby Kommune om en redegørelse for deres i brevet omtalte praksis vedrørende tildeling af såkaldte "venteadsler", hvor der betales husleje m.v.

Eva Kjer Hansen

/Morten Starch Lauridsen